

slaaet, at der ikke maa finde Nedsættelser Sted for Kontrolforeninger, og Ministeren har maaske her været for lydhør. Jeg nærer, hvad jeg senere skal komme ind paa, ikke den Beundring for Kontrolforeninger som Finanslovkommissionen, og som maaske Medlemmer her i Salen nære eller i alt Fald have næret.

En af Grundene til, at jeg mener, Lovforslaget peger i den rigtige Retning, er den, som fra anden Side er bleven beklaget, at Bestemmelserne i visse Henseender ere blevne skærpede. De skulle skærpes. Skal der Reduktion til, maa man skære bort paa de Omraader, som have mindre Betydning, og give Pengene paa andre Omraader, som ere mere nyttige. Har man rigeligt med Penge, behøver man ikke at tage det saa nøje, men har man ikke mange Penge, gælder det om, at hver Krone gør den mest mulige Nytte. Skærpelsen er gaaet i Retning af at stille større Krav til Moderdyrene. I Begyndelsen, ved Husdyrlovgivningen i Halvtredserne, gik Statstilskuddet i alt væsentligt til Hingste, senere, i Firserne, tog man Tyrene med, men det var altsaa i alt væsentligt Handdyrene, man lagde Vægt paa, og der blev ikke stillet Krav med Hensyn til, hvorledes Moderdyrene vare. Senere blev dette Forhold ændret ved Avlsforeningerne; ved den Avlscenterbevilling, som man fra anden Side har kritiseret, blev der for første Gang taget Hensyn til, hvorledes Moderdyret var. Ved Husdyrloven af 1902 kom der noget nyt ind i Husdyrlovgivningen, idet dette Hensyn blev taget, omend ikke i tilstrækkelig Grad, og jeg er derfor glad ved, at der her i visse Retninger foreslaas skærpede Bestemmelser i saa Henseende.

Jeg skal dernæst kort omtale de enkelte Paragraffer. Der er klaget over, at Tilskuddet til Landboforeningerne er sat ned, men et Sted maa der jo nedsættes, hvis der skal ske en Reduktion, og denne Præmiering af enkelte Dyr er dog virkelig et af de Omraader, som, naar henses til Avlen, bedst kunne taale det. For Kontrolforeningerne kan det være kedeligt nok. Det er ingen Kunst at købe en Tyr, en Hingst, en Ko eller lignende, trække den til Dyrskue og tage Præmie paa den. Kunsten er at opdrætte de gode Moderdyr og faa de gode Handyr. Derfor skal jeg ikke have noget imod denne Nedsættelse, naar der endelig skal nedsættes. Naar flere ærede Medlemmer have draget den Slutning, at der i saa Fald ogsaa maatte foretages en tilsvarende Nedsæt-

telse overfor Planteavlsforeningerne, vil jeg minde om, at der gives til andre Poster end netop til Landboforeningernes Dyrskuer. Der gives saaledes til Statsdyrskuer baade for Hingste og Tyre og paa andre Omraader, hvor der ikke er Tale om at yde Halvdelen, men hvor Staten giver det hele. For øvrigt har jeg ikke noget imod, om man ogsaa vilde revidere paa andre Punkter. Jeg finder det uheldigt, at vi ikke have ordentlige Planer for Planteavlsbevillingerne, og jeg maa her som paa saa mange andre Punkter beklage, at Finansudvalget lovgiver ved de enkelte Paragraffer paa Finansloven. Skulde der være Orden i det, maatte vi have en særskilt Lov paa dette Omraade. Man kan ikke bebrejde Ministeren, at han har foreslaaet en Nedsættelse paa dette Punkt, derimod kan jeg være enig med det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) i, at Hingste- og Tyrekommissioner kunne vi godt undvære, og muligvis kunde Tilskuddene da gaa over til Planteavlsforeningerne. Det vilde naturligvis være en brat Overgang. I Begyndelsen, altsaa i Tresserne og Firserne, lagde Husdyrloven særlig Vægt paa Hingstene, og det vilde da være noget radikalt paa een Gang at gaa bort herfra, men jeg anerkender Tanken, og kan den gennemføres, kan Ministeren sætte den igennem i det andet Ting, saa for mig hellere end gerne.

Med Hensyn til Tilskuddene til Fjerkræavl, kan jeg slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) udtalte. Man bør, hvor det lader sig gøre, lægge Vægt paa, at den faar den Støtte fra Lovgivningsmagten, som den fortjener. Om der burde være sparet noget mere paa Tilskuddet til Hingstene, skal jeg lade være usagt. Muligt kunde der have været sparet yderligere og Besparelsen anvendt paa et andet Sted, men der er dog skaaret ret godt ned, nemlig til Halvdelen, og jeg anser det for rigtigt at gaa i den Retning.

Jeg skal dernæst sige nogle Ord om Avlsforeningerne. Man har fremsat Kritik over Kvægavlsforeningerne, man fandt det for galt at stille den Fordring, at en Mand skal lade kontrolere og føre Regnskab over et saa stort Antal af sine Køer. Man er paa dette Punkt gaaet midt imellem §§ 14 og 15 i to tidligere Love. Den gamle § 15 er falden bort, men i den nye § 14 har man medtaget noget af § 15, og det anser jeg for rigtigt. Jeg tror, at man snarere skulde føje til, at en Betingelse for, at der gives Tilskud til Kvægavlsforeningerne, skulde være den, at det